

kiwi

25.5.
2017

Reprezentační úspěchy

Zahradní slavnost

Poznávací výlety

ZAHRADNÍ SLAVNOST

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Milí čtenáři,

letošní předprázdninové číslo si dovoluji uvést textem písně Karla Gotta. Obsahuje v sobě

letní pohodu, prázdninové pobyty, kamarádství, loučení odcházejících žáků se školou. A kdo pojedete na tábor, tak si to můžete s akordy přehrát i na kytaru.

Užijte si prázdniny, odpočiňte si. To přeji jak žákům a rodičům, tak všem pedagogům a dalším zaměstnancům školy!

Buď sbohem, brácho z dětských let, byl's lepší v počtech a já zas lépe čet',

C Dmi
to všechno dávno pokryl sníh, pil jsem z dlaní tvých, ty z mých,
G7 C
jeden pramen, jeden smích.

Tak sbohem brácho, musím jít, vždyť malí můžeme jen chvíli být
a pak už končí léta her, končí všem a to je fér,
tak to chápej, tak to ber.

C Dmi
R. Svět byl fajn, svět byl náš, léta prázdnin, slunce, pláž,
G G7 C
přýč je smích školních tříd, teď už musím něčím být.

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Zahradní slavnost	3-5
Jak vyrůstám s knihou	6
Zpívá celá čtyřka	6
Sportovní klání	7-8
Srdce s láskou darované	9
Brundibár	10
Netopýři na škole v přírodě	12
Antilopa Derbyho	13
Datli v Rudolfinu	13
Datli a Fretky v Josefově dole	14
Vesmírný výlet 3. L do Nedamova	14-15
Výlet do Horažďovického muzea	15
Andulky & Quick game	16
Sestáci v Louňovicích	17
Techmánie	17-18
Výlet za odměnu	18
MŠ v hokeji	19
Vtipy pro zasmání	19
Komiks Kiwi	20

Redakce

Veronika Dytrychová, 6. A, Marek Kváš, 6. B, Ema Humplíková, 5. D, Daniel Pícl, 6. B, Bejčková Emílie, 5. E, Kyliánová Lucie, 5. G, Chudoba Marek, 5. G, Charlotta D. Šnorová, 6. C, Orši Miklósová, 5. G, Hana Lebedová, 5. G

Metodické vedení: Mgr. Blanka Štěrbová, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Zahradní slavnost

Veronika Dytrychová, 6. A

25. 5. 2017 se jako každý rok konala akce Zahradní slavnost. Na hlavním pódiu byla letos k vidění hlavně taneční vystoupení, a to v mnoha tanečních stylech. Žáci tančili aerobik, street dance, výrazový tanec, disco dance, mažoretky a další. Také jsme viděli několik gymnastických vystoupení Elišky Pollákové a vystoupení jednotlivých tříd. Zajímavé také bylo vystoupení Emilky Bejčkové na akrobatických šálách. Viděli jsme také vystoupení s názvem Piráti z Karibiku, StarWars, Superman a Četníci. Mohli jsme zhlédnout také ukázkou společenských tanců u juda.

V sálku se odehrávala divadelní představení a hry žáků na různé hudební nástroje. Jako každý rok přijel také kovář, u kterého jsme si mohli vyrobit různé kovové přívěsky apod. V „kleci“ bylo mnoho zajímavých dílniček a stánků se šperky a jinými výrobky. Mnoho z vás jistě zaujal stánek paní učitelky Zikešové, kde jste si mohli koupit polštářek se zvířetem vaší třídy nebo vyrobit krásné podložky pod hrníček ze zajímavých látek.

Nechyběla ani velká nafukovací skluzavka, kde si užili hlavně mladší děti, a stánek s výborným občerstvením.

Také tam byl stánek naší školy, ve kterém jste si mohli zakoupit hru Spořilov, a stánek T-ballu.

Na konci Zahradní slavnosti jsme viděli vystoupení žáků devátého ročníku, která jsme si všichni opravdu moc užili. Následovalo poděkování učitelům a zakončení akce. Všichni se moc těšíme na Zahradní slavnost 2018 a doufáme, že bude tak pěkně počasí jako letos.

Jak vyrůstám s knihou & Čím onemocněla naše společnost

Emílie Bejčková, 5. E

V březnu tohoto roku jsem odesílala práci do literární soutěže „Jak vyrůstám s knihou“ a poslední týden v dubnu jsem dostala pozvánku na veletrh „Svět knihy“ do Průmyslového paláce na pražském Výstavišti. A tak jsem 12. května s mámou vyrazila na Výstaviště na slavnostní vyhlášení. Vyhlašovali celkem tři kategorie a

hned první na řadě byla nejmladší kategorie – první stupeň, kam byla zařazena také moje práce. Skončila jsem třetí z více než pěti set dětí. Z cen mi největší radost udělaly knihy a zhodnocení od poroty. Na Světu knihy jsem potkala třídy 3. L a 4. J a jejich paní učitelky.

„Jak vyrůstám s knihou“ ne-

byla moje jediná jarní soutěž. Zúčastnila jsem se také literární soutěže na téma: „Čím onemocněla naše společnost“, za kterou jsem dostala zvláštní cenu poroty a zúčastnila se slavnostního večera v krásném prostředí Emauzského kláštera. Potěšilo mě, že z naší školy bylo oceněných prací víc.

Zpívá celá čtyřka

Alena Kolaříková

Ve středu 10. května 2017 se v divadelním sále ZŠ Křesomyslova uskutečnila soutěž v sólovém zpěvu ZPÍVÁ CELÁ ČTYŘKA. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích: 1. stupeň ZŠ a 2. stupeň ZŠ.

Naši školu reprezentovala

v kategorii I. stupeň Ája Petřelková ze 4. H a v druhé kategorii Klárka Dvorská z 5. G.

Porota ocenila v každé kategorii 3 nejlepší zpěvačky. Pěvecké výkony všech soutěžících byly opravdu vynikající, a tak je velkým úspěchem

umístění Áji Petřelkové, která v I. kategorii obsadila 3. místo.

Obě dívky podaly profesionální výkon a já doufám, že štěstí budou pokoušet i v dalších podobných soutěžích...

Foto: Alena Kolaříková

Pohár rozhlasu 2017

Andrea Dudrová

Dne 27. a 28. dubna se družstva našich mladších žákyň a žáků i starších žákyň a žáků zúčastnila tradiční soutěže družstev ZŠ v atletice – Pohár rozhlasu. Všechna čtyři družstva se umístila na 2. místě ve svých kategoriích a ze závodů se všichni vrátili se stříbrnými medailemi.

Mladší žákyně

E. Beňová, A. Červenková, S. Gaigrová, N. Ryšová, R. Schwarzová, K. Štátná, T. Vernerová, V. Vobecká

Nejlepší výkony: S. Gaigrová – běh na 600m čas -

2:04,93 min; E. Beňová kriket 48,78 m - NOVÝ REKORD ŠKOLY; R. Schwarzová skok vysoký 140 cm

Mladší žáci

J. Karnet, A. Kopřiva, V. Maleček, R. Mečar, V. Lančarič, M. Řeháček, L. Weinhold, F. Závřel.

Nejlepší výkony: V. Lančarič v běhu na 1000m čas 3:18,64 min a M. Řeháček skok daleký 459 cm.

Starší žákyně

T. Bečvářová, Ad. Kunčíková, Al. Kunčíková, A. Marešová,

M. Pešková, F. Sztogryňová, A. Šilhavá, A. Tesařová, A. Ullrichová

Nejlepší výkon: Adriana Marešová běh na 60m čas 8,44s - NOVÝ REKORD ŠKOLY

Starší žáci

A. Horecký, P. Ilič, A. Ludvík, M. Hakl, J. Starý, A. Tacchi, P. Trčka

Nejlepší výkony

A. Horecký běh na 60m čas 8,17 s; P. Trčka běh na 1500 m čas 5:09,12 min a skok vysoký 152cm; M. Hakl vrh koulí 10,40 m.

Štafetový pohár 2017

Andrea Dudrová

Dne 4. května se konalo okresní kolo běžeckého závodu Štafetový pohár. Na startovní čáru se postavilo 8 škol z Prahy 1, 2, 3, 4, 5 a 16. Výsledný čas našich družstev zabezpečil postup do krajského kola soutěže. O ten se zasloužili: P. Pitřinec (3. M), M. Bříšťela, T. Phethean (3. N), L. Zelenka, L. Weinholdová (3. L), K. Lebedová (2. S), K. Kortánková

(2. P), K. Šoltésová (2. O), F. Kubíček (5. G), R. Enriquez, K. Kozohorská, T. Petraková (5. D), A. Bouší, E. Hanzlová (5. F), L. Přívozník, K. Lavičková (5. E).

Krajské kolo se konalo 10. května, opět na stadionu Kotlářka. V konkurenci 10 škol obsadila naše škola krásné druhé místo. Stříbrný pohár vybojovali: E. Peňafort, M.

Vlasáková (3. K), P. Pitřinec (3. M), T. Phethean (3. N), L. Zelenka, L. Weinholdová (3. L), K. Lebedová (2. S), K. Kortánková (2. P), F. Kubíček (5. G), K. Kozohorská (5. D), A. Bouší, E. Hanzlová, D. Chloupek (5. F), L. Přívozník, k. Lavičková (5. E) a L. Weinholdová (4. J).

Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci.

Přehazovaná

Andrea Dudrová

Na letošní turnaj v přehazované se naše sedmačky těšily už od zimy. Účast družstev na Praze bývá vždy hojná, proto se turnaj na Praze 4 uskutečnil ve dvou dnech. V základní skupině naše holky porazily: ZŠ Filosofskou, ZŠ Tábořskou, ZŠ Horáckovu a se ZŠ Jeremenkova remízovaly, ale s lepším skóre postoupily do finálového turnaje Prahy 4 z prvního místa. Tam jsme

narazily na těžší soupeřky. Poradily jsme si s družstvem ZŠ Plamínkové i s družstvem Gymnázia E. Krásnohorské. V semifinálovém zápase jsme těsně prohrály oba sety se ZŠ Ohradní a v boji o 3. místo jsme opět porazily Gymnázium E. Krásnohorské. Děvčata se z bronzové medaile moc netěšila. O hodně větší radost měly, když se dozvěděly, že můžou reprezentovat Prahu 4 v krajském kole. (Obě školy

před námi se nemohly účastnit.) Pražské finále si holky s chutí zahrály a po čtyřech zápasech se postaraly o krásné 2. místo. Všem blahopřejeme!

Sestava: kapitánka R. Schwarzová, A. Petru (7. Ž), K. Nosálková, V. Hrušková, Š. Gaigrová, E. Beňová, K. Štátná, N. Rysová (7. V), K. Folprechtová a N. Machytková (7. Z)

Foto: Andrea Dudrová

Srdce s láskou darované

Lachtani

V jednacím sále Poslanecké sněmovny dne 22. 5. 2017 poslance vystřídaly děti, které uspěly v soutěži Srdce s láskou darované. Jde o ocenění vítězů již třetího ročníku celorepublikové akce pro dětské týmy. Doposud se jí zúčastnilo zhruba 18 tisíc dětí s 880 pracemi. Na letošní vyhlášení přijelo do sněmovny přibližně dvě stě z nich.

Slavnostní setkání moderovali Martin Dejdar a Petr Vacek ze Studia Ypsilon, které je partnerem soutěže.

Měli jsme štěstí. Ve veliké konkurenci se nám podařilo získat první místo.

Naše postřehy a pocity z předávání

Poprvé jsem byl na předávání cen v soutěži. Vyhráli jsme v kategorii 3. - 9. ročníku. Byl to zážitek. Když jsem přišla do sněmovny, byla jsem ohromena. Dostali jsme krásné ceny.

Tereza Kvášová

Když jsme tam šli, tak jsem si myslel, že ta budova bude ze zlata. Koukali jsme na různé příspěvky. Bylo to moc hezké.

Kryštof Schnider

Moderátoři pan Dejdar a pan Vacek byli vtipní a skvělí. Jsem moc ráda, že jsme pomohli nevidomým.

Nikola Bělohávková

Když jsem seděla v poslaneckých lavicích, cítila jsem se jako opravdový poslanec. Bylo to moc krásné.

Adéla Čečetková

Nejlepší zážitek byl ten, jak jsem mluvil do mikrofonu. Byl jsem rád, že jsem viděl známé osobnost.

Štěpán Hrubeš

Foto: Irena Červenková

Brundibár

Denisa & Orši, 5. G

Denis a Orši zpovídají Kláru Dvorskou

Jak ses dostala ke zpěvu?

Od malička jsem si zpívala s babičkou a s tátou a milovala jsem hudbu.

Jak ses dostala ke zpěvu v Národním divadle?

Do Národního divadla jsem se dostala tak, že jsem asi v pěti letech šla na vystoupení Dětské opery Praha a moc se mi to líbilo. Po pár letech jsem zkusila udělat konkurz. A vyšlo to.

Chtěla jsi vždy zpívat?

Tím, že jsem zpívala odmala, vysnila jsem si, že budu zpěvačkou, a zamilovala jsem si hudbu.

Chceš se zpěvem pokračovat dál?

Se zpěvem bych chtěla pokračovat co nejdál, dokud to půjde.

Soustředíš se spíš na zpěv, nebo na učení?

Poslední dobou jsem se zaměřovala spíš na zpěv, ale jinak spíš na učení.

Kolikrát týdně chodíš na zkoušku?

Zkouška se sborem na Nové scéně Národního divadla je jednou týdně, ale každý člen musí mít povinně i sólový zpěv jednou týdně. Pokud se sboru něco nedaří, musíme si něco ujasnit nebo je před vystoupením, máme zkoušky i sedmkrát týdně.

Jak zkoušky probíhají?

Zkouška se sborem trvá tři hodiny. Během ní máme dvě desetiminutové přestávky. Na

začátku se vždy dvacet minut rozezpíváváme a celou zkoušku stojíme. Zpíváme to, na co se zrovna potřebujeme připravit.

Co si máme představit pod názvem Dětská opera Praha?

Je to soubor dětí od 7 do 20 let. Je tam asi 40 holek a 9 kluků. Je to dobrá parta, jako velká rodina. Soubor spolupracuje s Národním divadlem a s německými organizacemi.

Kde váš soubor vystupuje?

Na Nové scéně Národního divadla, ve Stavovském divadle, v různých kostelech. Vystupujeme nejen v Čechách, ale pojedeme i do Německa a do Monaka.

Míváte nějaká soustředění?

Soustředění bývá každý rok v červenci, trvá 14 dní. Je tam ranní, odpolední a večerní zkouška. Konává se na Orlíku, takže se můžeme koupat v přehradě.

Je to dobrovolné soustředění, nebo tam musíte povinně?

Soustředění je dobrovolné, ale je lepší tam jet.

V jakých vystoupeních jsi účinkovala?

Jako první jsem vystupovala v divadle Semafor v minioperách od Zdeňka Švěráka a Jaroslava Uhlíře – Červená karkulka, Šípková Růženka, Dvanáct měsíčků, Budulínek. Poté ve Stavovském divadle s německými dětmi v představení Brundibár a Pucciniho Mše.

Co je to Brundibár?

Je to dětská opera o dvou

jednáních. Na začátku odcházely dvě židovské holčičky s tatínkem do koncentračního tábora. My ostatní jsme se s nimi loučili, bylo to moc smutné. Pak se tam objevily dvě křesťanské děti Aninka a Pepíček, které měly nemocnou maminku. Aby jí bylo lépe, pan doktor nakázal, ať jdou pro mléko. Děti ale bohužel neměly peníze, a tak si vydělávaly zpěvem. Flašinetář Brundibár jim peníze sebral, ale ostatní děti ho chytily a Anince a Pepíčkovi peníze vrátily zpátky. Na konci se zpívalo: „Brundibár poražen a utíká do dále. Zaviřte na bubny, válku jsme vyhráli. Vyhráli proto jen, že jsme se nedali, že jsme si všichni svou písničku veselou dročku zpívali.“

Operu složil Hans Krása v době 2. světové války v Terezíně. V Terezíně byli soustředění Židé z Čech a Moravy. Aby měly děti nějakou zábavu, scházely se na půdě, hrály si a zpívaly. Také nacvičily s Hansem Krásou operu, kterou potom hrály asi padesátkrát. Postava Brundibára má představovat Hitlera a zvítězit se nad ním dá jenom tehdy, když se ho nebudou bát a nedají se. Většina dětí z Terezína i Hans Krása zahynuli.

Proč se to hrálo v současné době?

Protože bylo 75. výročí vyhlazení Lidic a od dubna probíhá festival Česko-německé jaro. Zpívaly s námi i děti z Bavorska, a proto jsme se museli texty naučit německy. 12. června jsme vystoupili v Praze, v červenci bude stejné představení v Mnichově. Česky jsme Brundibára hráli a zpívali na festivalu Mezi ploty.

V Brundibáru účinkovaly všechny děti z Dětské opery?

Na Brundibára se musel dělat konkurz. Nehrála asi pětina členů.

Bylo těžké se naučit německý text, když německy neumíš?

Bylo to pro mě těžké, učila jsem se to po večerech, v tramvaji, v autobuse, všude. I o přestávkách ve škole. Vždyť víte, že jste mě z toho zkoušely. Jediné, co jsem rozuměla, bylo: „Aninka, Pepíček, Brundibár, kikirikí, kecnc a milchman.“

Proč nezpívali Němci česky?

Asi by nevládli naše řeč.

Která písnička se ti z celé opery líbí nejvíc?

Líbí se mi asi dvě – Ukolébavka a Brundibár poražen. Líbí se mi celá opera.

A naopak – která písnička byla nejtěžší, která se ti nelíbila nebo se špatně zpívala?

Asi Víme, víme, rozumíme. Protože je v šíleném tempu.

Jaké máš z vystoupení pocity a zážitky?

Samozřejmě, že se mi to líbilo, že jsme to dobře zvládli. Jenom nás tam mohlo být méně. Celkem Mši a Brundibára zpívalo a hrálo asi 170 lidí. Při Mši jsme se na pódiu nevešeli všichni, proto jsme museli zpívat ve 4 lóžích.

Chtěla by sis zahrát hlavní roli?

V Brundibárovi asi ne, ale v něčem jiném ráda.

Co si máme představit pod Mší?

Doprovázel nás čtyřicetiletý orchestr, ve kterém hráli mladí lidé. Zpívali jsme latincky s přízvukem italštiny. Ten přízvuk jsme se museli po roce návniku v latině přeučit za jeden den. Text nebyl složitý, ale bylo to intonačně velmi těžké. Mše trvala asi hodinu, Brundibár asi půl hodiny.

Bylo tam něco, co se ti nelíbilo?

Bylo nás tam moc, byl trochu zmatek s kostýmy, ale jinak všechno dobré. J Všichni nás chválili.

Díky a ať se ti daří!

Foto: Blanka Štěrbová

Foto: Helena Langrová

Netopýři na škole v přírodě

Netopýři

Čtvrteční hry Viktorka Trčková

Ráno jsme šli na snídani, po snídani v deset hodin jsme psali deník. Pak jsme se rozdělili do pěti skupinek a šli jsme na dětské hřiště. Tam jsme plnili různé úkoly, za to jsme dostávali dřívka, která měla představovat byliny. Potom jsme se vrátili na oběd. Po obědě jsme šli do lesa. V lese jsme měli půl hodiny volno a potom jsme hráli hru „na lovce“.

Slovanka Rozárka Šorejsová

V úterý 16. 5. jsme po obědě šli na rozhlednu Slovanku. Rozhledna je celá kovová. Ušli jsme asi 10 kilometrů. Z rozhledny jsme viděli lesy Jizerských hor. Cestou se na nás rozběhla kráva, a když už jsme byli vystrašení, tak se z druhé strany přičítal cyklista.

Továrna Detoa Vojta Čapek

Ve středu ráno jsme šli na vlak. Jeli jsme do továrny Detoa, kde se vyrábějí dřevěné hračky. Nejdřív jsme se rozdělili na kluky a holky.

Holky vyráběly své hračky a kluci šli na prohlídku. Na prohlídce jsme viděli spoustu zajímavých věcí, např. různé stroje, jak se barví hračky a jak se vyrábí krteček. Pak jsme se vystřídali. Já jsem si vyrobil panáčka. Na konci jsme si mohli něco koupit. Cestou zpátky jsme šli pěšky a hráli jsme hru, která se jmenovala „pašeráci“. Ta se hraje tak, že paní učitelka začne počítat a všichni se musí schovat co nejlíže. Pak paní učitelka chvilku hledá a volá si ty, které vidí, zapíská, první tři, co se jí dotknou, vyhráli. Ušli jsme sedm kilometrů.

Továrna na hračky Detoa Toník Moškoř

Ve středu jsme jeli vlakem do továrny na dřevěné hračky v Albrechticích. Prohlédli jsme si některé výrobky a stroje, které už nefungují. A hurá na prohlídku opravdických funkčních strojů. Nejdříve jsme byli v sušárně na dřevěné hranoly a pak šup do barvírny. Až jsme si prohlédli barvírnu, tak jsme šli kolem místnosti s nápisem „Krtkova porodnice“. Tam jsme si prohlédli,

jak se vyrábí Krteček. Pak jsme šli zpět do Josefova Dolu asi 9 kilometrů.

Továrna na hračky Detoa Amélie Humplíková

Hned ráno jsme šli na vlak a jeli jsme do továrny Detoa. V továrně si každý mohl vybrat sáček s dřevěnými dílky a každý si mohl vyrobit, co chce. Je tam i malý obchod, ve kterém jsou dřevěné hračky. Každý si mohl něco koupit. Zpátky jsme šli pěšky. Ušli jsme asi 7 kilometrů. Moc se mi to líbilo.

Nikolka Kadlecová

17. 5. ve středu jsme šli do továrny Detoa, kde se vyrábějí dřevěné hračky. Ukazovali nám, jak hračky vznikají, a některé jsme si mohli vyzkoušet. Dostali jsme sáček s různými dílky a mohli jsme si vyrobit hračku podle své fantazie. Když jsme si hračku vyrobili, tak jsme si šli koupit do obchůdku jakoukoliv hračku. Potom jsme šli zpátky do chaty. Ušli jsme celkem asi 9 kilometrů.

Jak se duch Muhu ujal vlády nad Jizerskými horami

Honzík Netolický

Odjakživa mají Krkonoše svého Krakonoše a Orlické hory svého Rampušáka, ale Jizerské hory neměly dlouho svého ochránce. Proto se sešli Krakonoš s Rampušákem a

dohodli se, že ho stvoří. Vhodné místo pro jeho obydlí našli na kopci Muchov u města Tanvaldu. Postava, kterou stvořili, byla průsvitná, měla na sobě plášť z mlhy, knoflíky z jizerského safíru, vodové oči podobné tůním pramenů Jize-

ry a dlouhé prsty z kořenů stromů. Když přemýšleli, jak postavu nazvat, ozvalo se z lesa houkání sovy. Proto se jmenuje vládce Jizerských hor Muhu.

Antilopa Derbyho

Ema Humplíková, 5. D

Dne 6. 6. jsme se účastnili besedy na téma antilopa Derbyho. Spolu s námi byl program i pro všechny další páťáky. Celou besedou nás provázela velice milá lektorka Anna Kubátová. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí nejen o antilopě Derbyho, ale i o jiných úkazech přírody. Také jsme se dozvěděli, jak se organizace Derbianus Conservation stará o západní typ této antilopy v Senegalu. Těsně před koncem programu jsme se zúčastnili anonymní ankety a vyplnili pracovní listy. Na konci jsme si mohli koupit tričko nebo magnetku, ale většině se věci zdály drahé, přesto si je někteří koupili. Díky tomuto programu se

spousta z nás dozvěděla o existenci tohoto pozoruhodného zvířete a organizace, která dělá mnoho obdivuhodných věcí pro tento již skoro vyhynulý druh antilop.

Datli v Rudolfinu

Ema Humplíková, 5. D

Dne 2. 5. jsme se se třídou vydali do Rudolfinu na program o dechových nástrojích. Po vchodu do budovy nás paní průvodkyně zavedla do Sukovy síně. Místo usazení do sedadel jsme dostali podsedáky a posedali jsme si na jeviště.

Měli jsme velice pěkný program, ve kterém jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí, např. i že v Rudolfinu hraje i půl hudebníka, tedy jeden hudebník hraje jen půl týdne. Na konci programu jsme si mohli ve skupinách vyzkoušet vyrobit vlastní trubku ze za-

hradní hadice. Fungovala. Kdo chtěl, mohl si navíc zahrát na opravdovou trubku. Mně osobně se program moc líbil a většině spolužáků a spolužáček taky. Celým programem provázal ředitel ZUŠ Vadima Petrova na Spořilově, který i sám na trubku hrál.

Datli a Fretky v Josefově dole

Emma Humplíková, 5. D

Dne 29. 5. se třídy 5. D a 5. F vydaly na pěti-denní výlet do Jizerských hor. V 8.30 jsme vyjžděli ze školy dvoupatrovým autobusem a kolem jedenácté jsme již běhali po areálu našeho penzionu. Po celý pobyt jsme hráli cestovatelskou hru. Obě třídy byly celkově rozděleny do deseti týmů, tedy pět datlí a pět fretčích týmů. Kvůli tomu, že datlů je více, v jednom týmu Fretek byla i naše spolužačka. Každý den jsme se kolem sedmé hodiny shromáždili před schody. Naše paní učitelky nám zadaly

úkol a my jsme se pustili do plnění. Na to jsme měli přibližně hodinu. Celý výlet jsme si velmi užili a doufáme, že se v podobně pěkném duchu budou nést i další výlety.

A co na to další Datlí?

Měli jsme krásný penzion, u kterého byl potok. Nejvíce mě bavil přírodopis (chytali jsme brouky). **Lucka**

Chodili jsme se koupat do potoka. Byli jsme na výletě u protržené přehrady. **Kája**

Škola v přírodě byla moc su-

per. Nejlepší bylo, že se na nás přišla kouknout paní Petra (Liegerová). Také se mi líbilo, jak jsme tiskli trička.

Bára

Škola v přírodě byla super, seznámili jsme se s dětmi z Fretek, které jsme předtím ani moc neznali. **Tomáš**

Nejvíce se mi líbila závěrečná hra „Cesta lesem“. **Klára**

Škola v přírodě byla fakt super. Strašně jsme se nasmáli, zážitků tam bylo nekonečno.

Datel

Foto: Archiv Datlů

Vesmírný výlet 3. L do Nedamova

Lachtani

V pondělí 29. 5. jsme přijeli do penzionu Černý mlýn. Každý den jsme zažili něco unikátního. (Filip Koblížek)

Naše téma byl VESMÍR. Hodně jsem se toho naučil. Bavily mě hry. (Fanda Pícl)

Mooc dobře tam vaří. Měli jsme palačinky a hamburgery. (Bára Štěpánová)

Ve středu jsme navštívili observatoř. Pan Jakub, který nás doprovázel, nám vyprávěl

o družicích a ukázal nám parabolky. Moc se mi to líbilo. (Adéla Čechťková)

Potkali jsme mimozemšťana, který potřeboval naši pomoc. Rozbila se mu raketa. Pomohli jsme mu sestavit novou a on nám dal malé zárodky. (Kryštof Schneider)

Vytvořili jsme si vesmírný deník, do kterého jsme si zapisovali každý den zážitky. (Jáchym Víšek)

1. 6. jsme slavili DEN DĚTÍ.

Měli jsme zmrzlinový pohár a dostali spoustu dáreků. Hledali jsme vesmírné kameny, které nám navrátily zrak. Večer byla party s barevnou hudbou. Strašně jsme tam tancovali. Každý si mohl přát písničku. (Lachtani)

Foto: Irena Červenková

Výlet do Horažďovického muzea

Rosničky

1 0. května jsme byli v muzeu v Horažďovicích. Tam jsme si zkoušeli vyčesávat vlnu, tkát na stavu látky, vyřezávat ze dřeva lžičku a hladké dřevo. Bylo to tam super. Paní s pánem byli moc hodní. Šli jsme tam pěšky. Za svoje peníze jsme si mohli koupit pohledy nebo turistickou známku nebo turistický deník. Jeden byl zelený a druhý hnědý.

Natálie Klásková, 2. R

Byl jsem moc spokojený. Bylo to v Horažďovicích. Byl tam kolovrátek, tkalcovský stav a vyčesávací. Také jsme byli

na prohlídce zámku. Byla tam velká nástěnná malba. Šli jsme i do obchodu.

Jan Řepka, 2. R

V Horažďovicích se mi líbilo, když nám pan průvodce ukazoval, jak se dřív vyráběla lžička. Když byla vyřezaná, musela se naolejovat, aby se do ní nevsákla polévka. Potom jsem si zkoušel vyčesávat vlnu. A nakonec jsem zkoušel dělat z vlny látku. Moc se mi tam líbilo a chtěl bych tam ještě zase.

Matyáš Macourek, 2. R

Se třídou jsme jeli do muzea.

Učili jsme se tam pracovat na kolovrátku. Dali jsme si tam vlnu a mohli jsme plést vlákno. Potom jsme si mohli vyzkoušet česat vlnu. Ta bylo po česání moc hedvábná, ale naopak smrděla. Potom jsme si mohli vyřezat dřevíčko. A ten pán, co nám se dřevem pomáhal, tak nám ukázal, jak si vyřezat lžičku a dával nám otázky ohledně dřeva. Moc mě to bavilo. Také jsme se dívali na pohyblivé loutky, které také mluvily. Byli tam například čerti, princezny a kostra. Bylo to tam moc hezké, určitě si tam zajedte.

Nela Petrů, 2. R

Foto: Zdena Effová

Andulky & Quick game

Andulky

V pondělí 29. 5. se celá třída 6. A vypravila na výlet do sportovního centra Quick game ve Vysočanech. Do Vysočan jsme jeli autobusem. Ve sportovním centru jsme se rozdělili do týmů po 4-6 hráčích. Ve sportovním centru bylo 10 „stanovišť“. Na všechny úkoly bylo 90 minut. Naším cílem bylo splnit jich co nejvíce. U každého stanoviště si celý tým nejprve vybral obtížnost (ze tří) a tím se týmu začal odpočítávat čas na úkol. Například jeden úkol bylo ručkování nebo zdolat bradla, přelézt horolezeckou stěnu apod. Po uplynutí časového limitu jsme dostali svačinu - párek v rohlíku. Myslím, že jsi to celá třída moc užila a posílila fyziku :)

Amálie Vlasáková

V pondělí 29. 5. jsme se se třídou vydali na sportovní akci do zážitkového střediska Quick Game.

Když jsme dojeli na místo, byli jsme příjemně překvapeni z prostředí, ve kterém se Quick game odehrávalo. Jedna z pracovnic se nás ujala a vysvětlila nám pravidla hry.

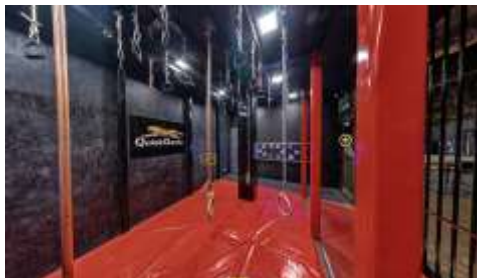
Poté jsme se rozdělili do týmů po pěti lidech a vymysleli si název týmu. Předem už tam pro nás bylo připravené občerstvení, takže jsme žízni ani hladem netrpěli.

Na splnění jedenácti úkolů ve stylu pevnosti Boyard jsme měli šedesát minut, ale bylo na každém týmu, kolik a jaké úkoly si vybere. U každého úkolu bylo nutné vybrat si obtížnost podle svých potřeb. Za každý splněný úkol se týmu připočítaly body a na konci se body každému týmu sečetly a vyhodnotil se vítězný tým. Po vyhodnocení vítězného týmu si každý tým vybral jeden úkol, kde ho paní učitelka vyfotila. Když paní učitelka fotila jeden z týmů, pracovnice zjistily, že místnosti chybí klika a paní učitelka i s pěti dětmi zůstaly uvězněny v místnosti ohraničené mřížemi. Nakonec se podařilo místnost odemknout, ale klika se nikde nenašla... Sbalili jsme si všechny věci a vrátili jsme se zpátky do školy. Ve škole už jsme nestihli žádnou vyučovací hodinu, a tak jsme šli rovnou na oběd. Celý výlet se mi moc líbil.

Marie Havelková

V pondělí 29. května jsme se třídou byli na zábavné akci. Šlo o akci jménem Quick game. Na této akci ještě nikdo z nás nebyl, takže jsme nevěděli, co nás čeká. Jediné, co jsme tak nějak věděli, je to, že to má být akce na sportovní výkon. Sice jsme na tuto akci jeli dlouhou dobu MHD, ale stálo to za to. Když jsme přišli do areálu, tak to nevypadalo nic moc, stará budova, která vypadala jako stará kotelna. Když jsme ale přišli blíž, tak jsme uviděli vchod. Když jsme vešli dovnitř, tak nás to docela překvapilo. Ve vnitř to byla hezká moderní budova s vysokým stropem. Za chvíli k nám přišla paní a řekla nám, co a jak. Ale stále jsme nevěděli, jak to bude fyzicky náročné. Když to začalo, tak jsme se rozdělili do pár týmů a začali jsme. Bylo tam několik stanovišť, některá byla víc fyzicky náročná (horolezecké stěny nebo skákání z tyče na tyč) a některá méně (lezení po provazech a po bradlech). Ale osobně se mi to moc líbilo a užil jsem si to.:-)

Vítá Lamoš

Šestáci v Louňovicích pod Bláníkem

Anna Nedvědová, 6. A

Dne 5. 6. 2017 jel celý 6. ročník na pobytový výlet do rekreačního střediska Bláník v Louňovicích pod Bláníkem. V ten samý den jsme se vypravili do blízké vesnice na prohlídku muzea, jehož součástí byla i školní třída a její vybavení z časů dávno minulých. Večer nám učitelé dávali pokyny k tanečnímu vystoupení, které jsme si měli připravit a nacvičit.

Další den ráno jsme plavali v bazénu. Po obědě jsme se vydali na výlet do Louňovic a

tam jsme se rozdělili na dvě skupiny. Na ty, kteří chtějí, a ty, kteří nechtějí jít na Velký Bláník. Na Velkém Bláníku stála rozhledna, na které byly pověšeny v každém poschodí cedule s počtem zbývajících schodů. Než jsme sešli z kopce, mohli jsme si vybrat, kdo chce jít zpátky přes Louňovice a kdo přes Malý Bláník. Ale ještě než jsme se rozešli, tak se všichni hromadně fotili.

Ve středu pro nás měli učitelé připravené nějaké hry. Odpovědně jsme ukazovali naše

vystoupení, co jsme si nacvičili. Naše skupinka se umístila na 3. místě. Večer byl táborák a pak nás čekala diskotéka.

Asi ve čtvrt na jednu nás budili na bojovku. Vyrázili jsme po cestě význačené odrazkami.

Ve čtvrtek 15. 6. jsme si měli zabalit a potom jsme vyrazili zpátky do Prahy.

Pobyt se nám moc líbil a užili jsme si ho.

Techmánie

Výletníci

V úterý 30. 5. jsme vyráželi z Roztyl na Hlavní nádraží. Ve vlaku jsme měli vlastní vagon, a tak jsme mohli být všichni pohromadě. Někdy po deváté jsme dorazili do Plzně a k Techmánii jsme šli asi 2 kilometry pěšky. Bylo hrozné vedro a my jsme šli skoro celou cestu na sluníčku. Když jsme došli do Techmánie, dostali jsme na 30 minut rozchod a následně jsme se šli podívat na přednášku o dusíku. Pak jsme dostali volno a mohli si Techmánii projít.

Anna Nováková

Do Techmánie jsme jeli vlakem asi 2 hodiny. Moc se mi tam líbilo. Nejvíc se mi líbily atrakce, ale také pokusy s dusíkem. Ty jsme měli zdarma. Poté jsme šli do Planetária, kde jsme byli asi 20 minut. Cestou zpět jsme se zastavili v Mc Donalds.

E. Hercoková

Byli jsme v Techmánii a tam měl vědec Zdeněk pokus

s tekutým dusíkem. Prohlíželi jsme si a zkoušeli různé atrakce. Poté jsme šli do Planetária.

M. Peřina

Experimenty v Techmánii mě zaujaly, ale přišla mi moc malá. Líbila se mi cesta vlakem.

V. Lančarič

Líbily se mi atrakce v Planetáriu i v Techmánii, ale bylo velké horko, takže cesta z nádraží byla nepříjemná a možná, že byla nepříjemná také kvůli tomu, jak byla dlouhá. Techmánie byla sice něco jiného než IQlandia, ale to nic nemění na tom, že tam byla zábava. Moc se mi tam líbilo a možná se tam někdy znovu podívám.

S. Dobešová

Bylo to skvělé, protože tam byly nové expozice. Ale na druhou stranu tam bylo hodně věcí zavřených.

L. Panchartek

Bylo to zajímavé, ale polovina atrakcí nefungovala a polovina fungovala.

M. Vaško

Mně se líbil projekt o fyzice. Konkrétně ty výbuchy při pokusech s tekutým dusíkem.

L. Weinhold

Cesta vlakem mi přišla moc dlouhá. V Techmánii se mi nejvíc líbila prezentace tekutý dusík.

N. Rysová

Mně se tam docela líbilo. Jen tam už potom byla docela nuda. Nejvíc se mi líbila cesta vlakem.

Anna Miřátská

Já jsem osobně čekal od Techmánie více. Hodně exponátů nefungovalo nebo jsme je nechápali. Nejzajímavější byla přednáška o dusíku.

M. Řeháček

V Plzni byl dobrý Mc Donalds a show s dusíkem.

F. Horecký

Bylo to dobré, moc jsem si to

užila, ale některé věci mi přišly, že byly spíše pro menší děti.

K. Šťastná

Líbily se mi pokusy s vodou. Nelíbilo se mi, že to byl jen jednodenní výlet. Celkově se mi to líbilo.

M. Veselý

Foto: Archiv Vyletníků

Foto: Blanka Štěrbová

Výlet za odměnu

Hana, Lucie, Denisa, Orši, Ruth, Valérie, Denis a Dominik, 5. G

Ve čtvrtek 1. června jsme se zúčastnili „výletu za odměnu“. Výlet nám zařadily naše paní učitelka a paní Černovská, maminka naší spolužačky.

Ze školy jsme se vypravili do centra Prahy. Tam jsme si všímali secesních budov – Obecního domu a tržnice, ve které je teď prodejna Albertu, kde jsme si koupili občerstvení.

Na cestě k domu U Černé Matky Boží, u Prašné brány, jsme narazili na paní, která vytvářela obrovské bubliny a nechala nás to vyzkoušet. Velice se nám to líbilo a vydrželi jsme tam asi čtvrt hodiny.

Dům U Černé Matky Boží leží mezi Stavovským divadlem a Prašnou bránou. V této budo-

vě je stálá výstava kubismu. Byl to umělecký sloh v 1. polovině 20. století, který spočívá v tom, že nábytek, nádobí, porcelán, sochy, lampy, lustry i samotný dům jsou hranaté. Nacházela se tam socha, která měla čtyři tváře, z každé strany hlavy jednu. V expozici byl zařízený kubistický pokojíček s gaučem a dvěma skříněmi. Zaujala nás skříň se skleněnými dvířky, která vypadala jako křídla. V dílničce stály dvě kubistické židle, které jsme si mohli vyzkoušet. Někomu se zdály pohodlné, ale někomu nepříjemné. Zaujalo nás schodiště, které bylo ve tvaru žárovky. Spojuje několik pater, ve kterých jsou exponáty vystavené. V nejhornějším poschodí je dílna, ve které jsme nakonec zkoušeli kreslit karikatury svých spolužáků nebo podle

zrcátka svoji vlastní. Dostali jsme skládačku, z níž jsme skládali obrys Černé Matky Boží. V domě U Černé Matky Boží není jen výstava, ale i kavárna, do které jsme ale bohužel nešli.

Zašli jsme se podívat k orloji, který se momentálně opravuje, proto například nejsou ručičky na hodinách, nevycházejí apoštolové a celý orloj je odmontovaný a nahrazený starou deskou.

Přešli jsme Vltavu na Klárov a prohlédli si výstavu Anthropoid. Potom jsme si odpočinuli ve Valdštejnské zahradě. Cestou jsme si mohli koupit trdelník a zmrzlinu.

Výlet se nám moc líbil a doporučujeme vám se na ta místa podívat taky.

MS v hokeji

Marek Kváš, 6. B

Ano, je to tak. Jako každý rok touto dobou se odehrával jeden z největších svátků v hokeji. Je to mistrovství světa, které letos hostilo Německo a Francie. V Německu se mistrovství ujal Kolín nad Rýnem a ve Francii Paříž. Češi vzali na mistrovství světa hodně nováčků. Ve skupině jsme se potkali postupně s Kanadou, Běloruskem, Finskem, Norskem, Slovenskem, domácí Francií a Švýcarskem. Proti Kanadě jsme neměli šanci a prohráli jsme 1:4. Naopak s

Běloruskem jsme si ale spravili chuť a vyhráli jsme vysoko 6:1. Proti Finsku to byl infarktový zápas, protože jsme po první třetině prohrávali 0:3, ale Češi ukázali svojí sílu a otočili, vyhráli jsme 4:3 po nájezdech. Poté jsme hráli proti nevyzpytatelnému Norsku a vyhráli jsme těsně 1:0 po prodloužení. Pak přišli na řadu Slovinci, nad kterými jsme měli jasně více ze hry a vyhráli jsme přesvědčivě 5:1. Podobný scénář byl také proti domácí Francii a vyhráli jsme 5:2. Se Švýcarskem jsme

bohužel prohráli 1:3. Pak přišlo na řadu čtvrtfinále a tam jsme podlehlí Rusku 0:3. V prvním semifinále se následně potkaly Rusko s Kanadou a Švédsko s Finskem. Finále MS hrálo Švédsko a Kanada. Švédové po veliké bitvě nakonec vyhráli 2:1 až po samostatných nájezdech. Třetí skončilo Rusko. Mistrovství se nám podle mě nepovedlo. Dával jsem Čechům větší naděje. Tak snad příští rok v Dánsku.

Vtipy pro zasmání

Denisa Vocelová, 5. G

Paní učitelka dá Pepíčkoví za trest napsat tisíc slov. Druhý den paní učitelka chce po Pepíčkoví úkol ukázat. Když otevře sešit, vidí napsané pouze „RAFFAELLO více než tisíc slov“.

"Koukám, sousede, že jste si koupil nové auto, copak se stalo s tím starým?"

"Ale, zaseklo se mi centrální zamykání dveří."

"Tak proč to nespravíte? Kvůli tomu si přece nemusíte kupovat nový vůz."

"To víte, že bych to spravil, ale tchýně zůstala sedět uvnitř."

Povídá manželka muži:

"Miláčku, za chvíli budeme tři."

"To je úžasná novina!"

"Taky si myslím. Rodiče se rozvádějí a maminka se stěhuje k nám."

"Tati, můžu se dívat na televizi?"

"Ano, ale nesmíš si ji zapnout."

Ptá se dcera matky: "Mami, mám se vdát nebo si koupit psa?"

"To záleží na tom, jestli si chceš nechat podělat koberec nebo celý život!"

Proč jdeš vždycky na balkon, když tvá žena zpívá?

"Aby si sousedi nemysleli, že ji bijí."

Matka vyslýchá dceru:

"Co ti tatínek řekl, když jsi mu sdělila, že jsi těhotná?"

"Mám vynechat sprostá slova?"

"Samozřejmě!"

"Nic."

"Tati, když mi dáš stovku, řeknu ti, co dneska ráno říkal

pošťák mamince!"

Zárhlivý otec vysolil synovi stovku a syn mu říká: "Tady je vaše pošta, prosím!"

Lezou dva policajti přes plot a ten jeden povídá: "Udělej mi kozu." Druhý: "Mééé!"

Na policejní stanici zvoní telefon.

Po zvednutí se z něj ozve: "Okamžitě přijedte, právě jsem ho zabila."

"Koho?"

"Králika."

"Osobo nežertujte, tohle je tísňová linka! A kdo vůbec volá?"

"Králíková."

Zastaví policajt blondýnku se psem: "Paní, váš pes nemá košík."

A blondýna odpoví: "To nevdí, vždyť nejde nakupovat!"

A policajt se zamyslí a říká: "Aha, tak to jsem nevěděl."

9. Kiwi

Kiwi a neznámá země - 5. část

Nevíme, kde jsme?

Nejdříve jsme vystoupili z vlaku na nějakém nádraží

Prinesu mapu

Musíme se dostat rychle domů

a stihnout náš školní výlet!

Nejlépeší by bylo vrátit

se do minulosti a nastoupit do správného vlaku

Dobrý nápad!

V jedné komnatě mám stroj času!

Doufám, že funguje

To je on!

Nastavíte si na jaké místo potřebujete, a kdy

Šťastnou cestu!!!

Zpět na nádraží

To je správný vlak!

Daniel Pícl